

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Ce însemnează a urma pe Domnul.

Ce spune un mare predicator. — Taborul și Golgota — A urma pe Domnul înseamnă să trăești o viață nouă.

Vorbind despre cum trebule să urmărești pe Domnul și să ne purtăm crucea, un mare predicator a spus odată: Să nu ne amâgim. Urmarile lui Hristos nu însemnează numai gânduri înalte, simțiri și bucurii deosebite care să fiină zî și noapte, ca o sărbătoare necurmată... Aceste flori fericite, bine mirosoioare, nu înfloresc totdeauna pe căile urmărilor lui Hristos și nici nu sunt semnele sigure ale vieții sfintite. Isus nu împărtășește de bucuria de pe muntele Taborului decât pe trei dintre ucenicii săi. Să aceste bucurii,

nău fiină decât ca un vis... A urmat apoi ca și mai multe, atât pentru cei trei ca și pentru ceilalți luptă, durere, suferință și zilele Golgotei.

Muntele Taborului durează câteva minute, și apoi urmează Ierusalimul, vine viața, calea plină de bolovani, suferință, necazul, durerea. La eștrea din biserică, după bucuriile avute la o adunare frântăscă, vine viața de peste săptămână casă, cu atâtatea gânduri, griji, lipsite și lupte. Acum trebule să fil credincios, aici trebuie să filătare. Căci aceasta însemnează a urma pe Domnul: să aflu calea de trcere dela liniștea și pacea altarului la sgomotul și lupta vieții de toate zilele, dela Tavor la Ierusalim și Golgota.

Mal de mult, dragostea și credința față de Hristos, trebula dovedită cu moarte de mucenice, astăzi cu viață de mucenic. Să una și alta e grea. Dacă-l urmezi pe Domnul, trebuie să fil gata pentru amândouă: și pentru jertă și pentru plăcă.

Pentru cea dintâi iți trebule o mare tără, pentru cea de-a doua o neîncetată luptă de a fi mereu ochil la Căpetenia desăvârșirei (Ebriet 12, 1) și a fi pururea gata de a asculta și urma cuvintele Domnului:

Cine vrea să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să Mă urmeze. (Luca 9, 23). Iar de te smintește

ochiul tău cel drept, scoate-l și leapădă-l dela tine; căci mai bine-ți este ca să piară unul din mădușările tale, și nu tot trupul să se arunce în gheena. (Matei 5, 29-30).

A urma pe Domnul, însemnează a trece prin poarta cea strâmtă care — singură — duce la viață (Matei 7, 14).

A urma pe Domnul, însemnează a fi un străin și călător pe acest pământ și a trece prin lumea această, fără a te abate la dreapta sau la stânga, la dezertații și plăcerile ei și a cum au trecut și Israelitenii peste pământul Edomitelor, spre Canaan: ...nu vom trece nici peste arături, nici peste vii, nu vom bea apă din fântâniile tale, vom merge numai pe drumul fără și nu ne vom abate nici la dreapta nici la stânga, până nu am trecut de tara ta (IV Moise 20, 17).

Urmarea lui Hristos, e o continuă urcare «la munte» și recordul cel mai mare de înălțime și apoi după ce ai înfruntat furtunile, primejdile și nenorocirile, să poți ajunge sus pe culme la înălțimea statuii deplinătății lui Hristos, la desăvârsire, la măntuire (Efeseni 4,13-15).

Pentru că după cum a spus un credincios, lui Isus Hristos, nu-i trebuie învățăcel, cari îl admiră cuvintele, nici ascultători, cari îl aplaudă cu însuflare.

Cl, lui îi trebuie urmași, cari

merg pe urmele Lui, merg pe calea cea plină «cu scârbe» pe calea grea și săngeroasă a crucii, la capătul căreia se află Ierusalimul creșt.

A urma pe Domnul însemnează cuvintele sfântului Augustin: Mă rog Doamne Isuse, ca pentru mine, toate să fie amare, numai Tu să-mi fi dulce. Căci Tu ești dulceața necuprinză, de care toate se îndulcesc.

I. Marin.

Intrați pe poarta cea strâmtă care duce la măntuire.

Pentru Părintele Iosif.

Un cuvânt de mângâere

dela sora Maria Brăiloiu.

Scumpul nostru părinte,

Mi-e dor să-ți mai trimitem 2 cuvinte, să-ți spun că ne rugăm mereu pentru «gornistul nostru», pentru lucrarea lui. Dacă vrea Domnul, voi veni poate în curând în Ierusalimul Oastei». Mi-e dor să te mai văd, părinte drag. Ai primit micuțul meu dar de 500 lei pentru foia noastră? Aici suntem bine și trăim în pace încă... Dar până când? Ce primejdii peste tot, ce lupte!... amenințare de războiu. Să strângem rândurile, să ne dăm mâna cu mâna, «cel cu înlmă română»... căci suntem înconjurați de vrăjmași. Am fost la o mică adunare a Oastei la halta Preazna; 20 de ostași se adună acolo regulat, căntă, se roagă, citesc cărțile părintelui Iosif, fără să albă un vorbitor, predică viață lor. Ce bucurie am avut de ei!.. Dumnezeu să te binecuvinteze mult iubitul nostru părinte.

Milă, și nu dreaptă judecată...

O pildă din vechime.

In anul 1461 cetățenii din Viena s-au răsculat și au atacat curtea regală. Impușcăturile lor erau mai cu seamă spre camera unde locuia soția și fiul regelui. A trebuit ca ei să fie mutați în subsol. După ce s-a făcut pacea în oraș, regelui i-s-a raportat, că trebuie aspru pedepsiți răzvrătitorii pentru asemenea atac obraznic. Regele a răspuns:

Ei singur sunt un păcătos, și zilnic î-L rog pe Dumnezeu nu pentru dreapta judecată, ci pentru milostivire. Si supușilor mei eu le dăruiesc milă, în loc de dreapta judecată.

Din rusește. Pă. Vladimir Popovici.

La Focșani În parohia Bahne-Muntean-Focșani va fi o adunare pe ziua de 14 Septembrie. Veniți fraților din jud. R.-Sărat, Tecuci, Covurlui și de pretuiadieni. În numele fraților și a părintelui V. Boldeanu, postă Penzusă I. Nc.

Iar tu te luptă și sufere, ca un bun ostaș al lui Hristos (2 Timotei 2, 3). Fii credincios până la moarte, și îți voi da cununa Vieții. (Apocalips 2, 10).

Nimenea, ostaș fiind, nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste (2 Timotei 2, 4).

„Cetățenia noastră este în ceruri”... (Filipeni 3, 20).

Suntem străini și călători pe pământ (Efrefi 11, 13). Prin aceasta mărturism că suntem în căutarea unei patrie mai bune. (vers. 16). Această patrie mai bună este patria cerească. Pribegind prin lume (1 Petru 1, 17) noi ghemem în cortul acesta plini de dorință să ne îmbrăcăm cu locașul nostru cereșc, care nu este făcut de mână, ci este veșnic (2 Corint, 5, 1–4).

Prin credința aceasta în Domnul Isus (Rom. 5, 1–2) noi avem o făgăduință plină de măngăiere în Filip 3, 20: *Cetățenia noastră este în ceruri*, de unde și aşteptăm ca Mărturitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și va face asemenea trupului slavei Sale... Este aceasta o făgăduință ce trebuie să umple de bucurie înima tuturor copiilor lui Dumnezeu, cari se încredință în cuvântul Său cari și-au căzut în minte (Tit. 1, 2). Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei și sunteți împreună cetățenii cu sfintii, oamenii din casa lui Dumnezeu (Efeseni 2, 19). Ce făgăduință scumpă ne este dată prin răscumpărarea săngelui Domnului Isus Hristos (1 Petru 1, 18–19).

Noi suntem cetățeni al cerului, avem parte și cu sfioții din casa lui Dumnezeu care este Ierusalimul cereșc și unde se află adunarea de sărbătoare a îngerilor și toți neprihăniții, scriși în ceruri (Efrefi 12,

22–23).

Mari lucruri a pregătit Domnul pentru noi și nemăsurată este drăgoștea Lui pentru noi păcăloșii.

Să fi cetățean al cerului este cea mai mare vrednicie ce o are cineva. Dar așa de puțini au primit această cetățenie. Pe pământ se capătă greu cetățenia într'un stat și multe formalități trebuie să indeplinire până ce ajungi cetățean român sau a altui stat.

Cetățenia împărației cerești se capătă însă mult mai ușor. Credința în Domnul Isus Hristos și vei fi

măntuit. (Fapte 16, 31), Căci prin credință din înîmă se capătă neprihăuirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire. (Rom. 10, 10).

Ne amintim de apostolul Pavel că era cetățean roman (F. A. 22, 25–29) și când a fost bătut cu biciul el a întrebă: Vă este îngăduit să batetă un cetățean roman, care nu este osândit? Când a auzit căptușanul că apost. Pavel este cetățean roman născut, i-a fost frică și a început să-l mai necăjească sutașul. Vedeți ce preț avea odinioară ce-

tățenia pământescă? Vă îți asigurărat cu toții, fraților, cetățenia cerului? Putem spune cu bucurie: sunt cetățean al cerului, așa cum Pavel spunea: Sunt cetățean roman?

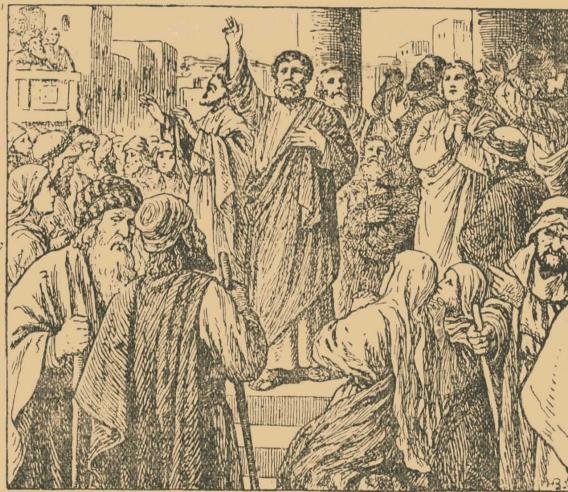
Mărturitorul a spus odinioară uceniciilor săi: Nu vă bucurăți că, duhurile vă sunt supuse, ci vă bucură că numele voastre sunt scrise în ceruri (Lucia 10, 20). Aceasta trebuie să fie și grija noastră cea mai mare; oare suntem înscrise și noi în carteia vieții Mielului care a fost junglit? (Apoc. 13, 8). Căci numai cetățenii cerului, numai cei înscrise în carteia Mielului vor avea intrare în, cetatea cea minunată unde va fi veșnică lumină și fericire (Apoc. 21, 27).

Viața fiecărui din noi poate răspunde la întrebarea de mai sus. Copilașii Domnului cei cari au primit arvnă Duhului (2 Cor. 1, 22) și făgăduință că sunt moștenitorii și cerului (Rom. 8, 17) pot răspunde plini de bucurie: da știm unde vom merge! Știm că cineva ne-a pregătit un locaș (Ioan 14, 2–3), care nu ni-l poate lăua nimănii cătă vreme rămânem sub aripiile Domnului.

Fraților, nu uități că această făgăduință se capătă stăruind în veghere și luptând până la sfârșit.

Fii credincios până la moarte și îți voi da și cununa vieții (Apoc. 2, 10).

Preot Viorel Bujoreanu
Cernăuți.

Cu toții la Lugoj

la marea adunare a Oastei din Banat. — Va lua parte și P. S. Sa Episcopul Vasile Lăzărescu al Caransebeșului.

Programul: În ziua de 12 Sept. după masă, sosirea ospătelor și delegațiilor. Locul de întâlnire în curtea bisericii.

În ziua de 13 Sept. participarea tuturor la sf. liturgie. La 2 după masă, adunarea de cunoaștere a fraților, iar apoi veernica slujită de către P. S. Sa episcop al Caransebeșului, cu predică arhiepiscopală.

În ziua de 14 Sept., participarea fraților la sf. liturgie slujită de numeroși preoți în frunte cu P. S. Sa episcopul Caransebeșului.

La ora 11, formarea cortegiului cu steaguri în procesiune prin oraș până la teatru, unde se va înfi congresul. Acolo un delegat localnic va saluta pe toți cei soșiți. Răspunsul reprezentanților. — Desbateri. — Dilecții — Moțiunea adresată M. Sale Regel... Telegrame: Patriarhiei, Mitropoliei, etc. — Despărțirea fraților în ziua de 14 Sept. după masă.

Veniti fraților cu toții la această mare adunare a Oastei Domnului din centrul Banatului. Cu vota Domnului va veni și un delegat dela turn.

Dr. Vasile Mircu, medic
Trandafir Muntean, ostaș
Lugoj-Banat

Biserica are nevoie de preoți

cari să moară pe altarul Domnului. Prin mișcarea Oastei au început să se trezească și preoții — Din cuvântarea păr. N. Munteanu-Muntmarg ținută la adunarea dela Scorteni.

Preotul lui Hristos trebuie să moară pentru Hristos. El este trimisul Domnului. Și trimisul Domnului nu trebuie să se încerce în lucrurile deșarte ale lumii. Biserica noastră are nevoie de preoți care să moară pe Altarul Domnului Isus, care să fie cu adevărat îngerii în trup. Pilda vieții preotului face mai mult decât orice. Predicatori sunt destui. Nu sunt însă mulți convertiți la Domnul Isus și de aceea creștinătatea în mare măsură este moartă în păcate.

Prin mișcarea Oștil Domnului au început și preoții să se trezească din somnul nepăsărilor. Oastea Domnului nu ne lasă să dormităm. Din această cauză s-a stărnit furtuna prigoanelor împotriva oștilor. Dar avem deplina credință că Oastea va crește mereu spre slava sfintei Biserici ortodoxe și mantuirea multor suflete».

Pă. N. Munteanu-Muntmarg.

La Dumineca înălt. sf. Crucii: „Precum Moise a înăltat șarpele“ (Ioan cap. 3)

Evanghelia de Dumineca și în legătură cu o întâmplare din Biblia Vechiului Testament. Dumnezeu trimise asupra Israilenilor șerpi veninoși ca pedeapsă pentru păcatele lor. Atunci «văzând Moise moarte multă în popor, s'a rugat pentru popor și Domnul a zis lui Moise: fă-i un șarpe de aramă și îl pună sus într-o prăjină ca pe un semn și tot cel mușcat de șarpe va privi spre el și va trăi». Și a făcut Moise așa și oricare era mușcat de șarpe și privea spre șarpele de aramă «înăltă și nu muria» (IV Moise 21,6-8).

Semnul șarpei de aramă a închipuit înainte cu mil de ani Jertfa Crucii de pe Golgota și darul măntuirii ce l'a adus această jertfă. Cel ce privea spre șarpele de aramă al lui Moise, «înăltă și nu muria». Tot așa și cel ce primește darul Crucii de pe Golgota, scapă de moarte și pierde sufletească.

In mijlocul piețrilor sufletești, Dumnezeu a ridicat, ca oarecând Moise în pustie, un Semn; a ridicat Crucea și Jertfa Fiului Său, «ca tot cel ce va crede întrui El să nu piară, ci să albă viață veșnică». Jertfa Crucii a biruit pe șarpele-diavol și puterea veninului său. Însă, ca pe vremea lui Moise, șarpele-diavol și-a pierdut puterea numai față de cel ce privește și primește neliniețat Semnul ce l'a ridicat Dumnezeu în pustia acestei vieți: Jertfa Crucii Fiului Său.

O, ce dar minunat este nouă creștinilor Jertfa Crucii lui Hristos! Toată taina vieții și măntuirii noastre sufletești este pusă în această Jertfă. Însă cei mai mulți creștini nu

cunosc această jertfă și de aceea nu este nici o putere în viața lor.

Trec mereu nepășători pe lângă această jertfă, fiindcă nu simțesc mușcătura șarpei.

Numai când ai ajuns să simțești mușcătura și veninul șarpei și filoii morții sufletești, Jertfa Crucii este pentru tine o veste minunată, este cea mai minunată veste ce o poate auzi omul pe pământ, este cel mai mare dar și cea mai mare bucurie ce le poate primi omul pe acest pământ.

Când astfel ai aflat Jertfa Crucii, te-ai aflat pe tine însuși și rosturile vieții tale. Căzut la picioarele Crucii, aflat din ce grozavă pieire te-a scăpat Iisus, Fiul lui Dumnezeu. La

picioarele Crucii și te deschide mințea și gura ca să strigă îngrozit: Isuse Mântuitorule, abia acum văd eu nebunul de mine din ce grozavă pieire m'ă scăpat pe mine prin durerile și moartea Ta... fără darul Tău eu aș fi acum un om mort cu sufletul... eu trăesc acum prin Tine și trebuie să trăesc pentru Tine... viața mea e un dar al Tău... eu nu mai sunt al meu, ci sunt al Tău căci Tu m'ă răscumpărăt cu un preț mare... eu sunt avearea Ta și tot ce am trebuite să pun în slujba Ta...

La picioarele Crucii se petrece minunea cea mare a schimbării unei vieți păcătoase. Numai când ai trebucă prin această schimbare înseam-

nă că ai aflat cu adevărat Jertfa Crucii. Cel mai mulți creștini trăesc o viață fără putere creștină, tocmai fiindcă n'au aflat cu adevărat Jertfa Crucii.

Dacă azi e atâtă moarte și pieire sufletească în lume, apoi pricină cea dințău și cea mai mare e tocmai asta că creștinii nu simțesc querul șarpei-diavol, nu simțesc mușcătura acestui șarpe. Lumea de azi e plină de oameni mușcați de șerpii îspiteelor și păcatelor, însă oamenii nici habar n'au de asta.

iar dacă n'ai aflat și n'ai înțeles aceste lucruri, atunci să știi, dragă ceteitorule, că pentru tine și ați e îngropată Crucea lui Iisus, adeca darurile ei.

Ia amintire, dragă ceteitorule, că taină cea mare a măntuirii tale sufletești în aceasta stă: ai aflat ori n'ai aflat Crucea Mântuitorului.

Dragă ceteitorule, i-a seama că poate și tu ești mușcat de moarte de șarpele diavol. Fugi îndată sub brațele crucii. Primește degrabă darul crucii de pe Golgota și vei fi măntuit.

Jertfa Crucii este izvorul cel vîn din care curg valuri de iubire, de fapte bune, de iertare, de măntuire.

O, ce valuri de iubire curg din Crucea lui Iisus! O, ce jertfă minunată este jertfa lui Iisus! Orice suflet care zace de păcate biruit să primească Jertfa Crucii ca să fie măntuit.

Dragă ceteitorule, te-a mușcat și pe tine șarpele-diavol? Primește fără zăbavă Jertfa Crucii, altcum ești pierdut!

Rău am mai ajuns!

O căriciumăreasă poruncește să tacă ostașii în biserică.

Iubilul nostru Părinte Iosif,

Pentru a duce mal cu izbândă lupta de cucerire a sufletelor, noi frajii de aci, am format un cor și învățând cântările și liturgii și ale Oastei, cutrelerăm sunete din jur, pentru a chema pe oameni la Domnul.

În Dumineca înainte de Pogorârea Duhului Sfânt, ne găseam în biserică din Cotic.

Văzându-se primejdii, satan și-a trimis argații lui (pe madam căriciumăreasă) care a concentrat cățiva bărbați și femei, din celecă asistau la slujbă și imediat după terminarea serviciului divin, s'au aruncat asuprăne cu cele mai urâte și grozave cuvițe, neînțind seamă că se găsesc în fața sf. altar și înaintea lui Dumnezeu.

Îndărjiți, «creștinii» ceilalți, au sărit și ei asupra noastră, cerând păr. Stegaru să ne opreasă de-a mai cănta. Dintre toți, numai primarul crește și și epilog a ținut cu noi.

Vai ce vremuri am ajuns, după 2 mil de ani... să poruncească în biserică — căriciumăresc.

Nu sunt oare, vremile din urmă?

V. Șarambel.

Șofronești-Vaslul.

TRĂIM VREMURI GRELE...

Trăim vremuri foarte grele,
Vremuri de apoi,
Când se fac atâta de rele
Câte frunze, câte stele,
Câte val de noi!
Astăzi nu mai e dreptate
Să nici cinste nu-l;
Cî'n orase și prin sate
E atâta strămbătate
Cât nu poți să spul.
Duhul uril, al trufiei,
Duhul minciună,
Apol duhul lenevei
Să duhul râu al beției,
Fac prăpăd pe jos.
De la ochi te amăgeste
Chilar vecinul tău
Să-l auzi cum te bârfește,
Să de loc nu se gândește
Sus la Dumnezeu.

O, mult a slăbit credința
In Domnul Iisus!
Căci puțini mai au dorința
Ca să-I cante biruința
Să-L cheme de sus.
Măntuire, Măntuire,
Căci te mai doresc?
Căci mai sunt pilni de tabire
Să luptă cu însușirile
Aici că trăesc?
Lume ce pe căl streine
Tot alegri de zor,
Domnul slavet curând vine
Să-atauci val și văi de tine,
Nu-ți va fi ușor.
Lume, ce înnoi în tînă
Să zaci în păcat,
Vino iarăs la lumină
Căci pentru tine susțină,
Scumpul împărat!
I. TUDUSCIUC.

Ca Ierihonul să cadă satul în mâinile Oastei — E dorința unui păstor ce paște suflete.

La 15 August frajii din Obrejila jud. R.-Sărăt, au avut marea bucureție a unei adunări în satul lor.

Frajii din 26 de comune și 2 județe, cu 3 steaguri (părinti și copii), au venit câte 20-30 Km. pe jos la adunarea Oastei. — O frumoasă cuvântare a rostit părintele Neagu după vecernia de Vineri, spunând între aите: Cum Ierihonul a căzut în mâna iudeilor, aşa aș dori să cadă și satul nostru Orbiești în mâna voastră lubiți ostași ai Dom-

nul Iisus. Deci în frunte cu mine să-l înconjurăm de câteva ori și să cântăm cu putere cântecele Oastei (Iosua 6, 3-6) și să propovăduim învățătura Domnului Iisus.

A doua zi, în biserică au grătit: Neagu, fr. Eftimie — Corod și d-l Inv. C. Cursaru.

La adunarea de după masă, păr. să-întreținut cu frajii, îmbărbătădu-i. Ne-am fotografat apoi în umbra bisericii și ne-am despărțit cu bucurie.

Secretariatul Oastei.

De pe frontul Brașovului.

O nuntă ostăsească.

In comuna Intorsura Buzăului-Brașov a avut loc în ziua de 16 August a. c. nuntă fr. Gh. Popice cu surloara Maria Stanciu.

Cântările oastei au cutremurat tot satul.

«Gadarenii» care acum 7 ani au scos steagul Oastei din biserică (ne-trebuiu-le pe Hristos) acum au venit și ei să vadă și să asculte.

Din crășmă și de pe la jocuri au venit să asculte, unii râdeau și ziceau că îngropăm un mort. După ce s'a isprăvit masa am tăiat o adunare pe iarbă verde grăind tinerii noștri frajii: Gh. Duca din Slon, Gh. Stanciu, fr. miresei din Ceraș și subsemnatul.

Toate acestea s'au petrecut bine fiind călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Slăvit să fie Domnul.

Macovei Ioan, ostaș Telciu-Brașov.

La Beregașul mare—Timiș o frumoasă adunare s'a ținut în ziua de 16 Aug. Au grătit cu putere, păr. Tânăr Jebelean, bătrânul fr. Inv. Ardeleanu—Timpioane—Belin; Tr. Clurescu—Belin; Tr. munțean—Lugoj; Agiiceanu Nic. Glimboaca; Andreescu Iosif—Timișoara; fr. Popovici Ioan—Beregsau, încheind bătrânu preot Popovici Valeriu.

Slăvit să fie Domnul.

Gângă Ioan, ostaș.

Mărețul congres al tineretului Oastei dela Alba-Iulia

Ziua I. Venirea oaspeților. Deschiderea congresului. Adunările de seara din com. Limba și Pâclișa.

O dorință a stâruit de multă vreme în sufletul tineretului Oastei de-a ne strâng la olaltă, de-a ne cunoaște și de a porni o luptă mai hotărâtă pentru noi și pentru frații noștri ce se perd de Domnul. Lipsiți de îndrumători și de adeverări părinți sufletești care să ne învețe în adevăr calea Domnului, ne-am bucurat când goarna Oastei ne-a trezit și pe drum de viață nouă către Domnul ne-a pornit. Ea ne-a arătat «nădejdea vieții» ne-a scos din lume, dela jocuri și păcate îndrumându-ne la luptă pentru izbălvirea sufletelor noastre și ale fraților noștri ce nu-l cunoșc pe Domnul Isus, cari râd și glumesc, ba chiar și înjură când se găsesc nu numai în cărțiumă, ci chiar și la biserică. Să, ascultând goarna Oastei am crezut că avem și noi dreptul să luptăm pentru Domnul și să ne punem viață și sănătatea în slujba lui, când alții își cheltuiesc vlagă și putere în fărădelegi și păcate ori în sporturi și lupte politice.

Gândul acesta sfânt ne-a înșuljeștit și el ne poartă pe drumuri pe la adunările Oastei de pe întreg cuprinsul țării.

Gândul acesta, ne-a strâns și la Alba Iulia. Să Domnul ne-a ajutat. Primul congres al tineretului ce s-a ținut acolo, ne-a întărît în nădejdea și credință că Domnul e cu noi. Sute de oaspeți, au venit din toate colțurile țării, pentru a ne îmbrățișa în cetatea unirii naționale, dovedind, că Oastea poate face și unirea cealaltă: cea sufletească.

Primii oaspeți.

Încă de Vineri au sosit: dragul nostru părinte Vladimir Popovici din Gîngeni—Orhei, Basarabia, apoi frațiorii noștri, Nic. Mari și dela C. Surduc—Hunedoara, Nicolae Urdeia—Cluj (venind din Sighet Năsăud), I. Marini—Sibiu, apoi peste noapte, dimineață și toată ziua, alii mulți frați și surori tineri și bătrâni din toate părțile țării, vin mereu... Cântările Oastei străbat orașul uimind pe locuitorii ce stau întrebători neștiind ce însemnează această cântare nouă.

La biserică din oraș.

Aci e locul de întâlnire al fraților. Slujește pă. prof. Munteanu din Alba Iulia (caložitor al pă. prot. Baba plecat în vacanță) și pă. Vladimir, care a rostit la sfârșit o puternică predică.

După masă, trecând în procesiune prin oraș, mergem în sala Caragiale unde se face:

Deschiderea congresului în prezența a doi preoți: pă. Vladimir și Puia din Partoș.

Se cântă de întregă adunare: Impărat ceresc, apoi tinerii fr. Petru Popa și sr. Maria Muntean, rostesc două cutremurătoare rugăciuni.

Fr. Ioan Marini salută pe cel venit la acest prim congres al tineretului Oastei.

Bucuria noastră e mare, căci vedem și aşa în mic, Împlinirea cuvântului pror. David. «Vine tineretul Tău la Tine ca rouă», (Ps. 110)... Pentru congresul acesta să ne luăm ca deviză cuvintele lui Samuel: «Verbește Doamne că robul tău ascultă». (1 Samuel 3, 10).

Pă. Vladimir, a rostit o cutremurătoare cuvântare, spunând că l-a adus din fundul Basarabiei dragostea ce o are pentru noi tineri pe care a vrut să ne vadă și să ne spună că e gata totdeauna «de plug și de jefiș». Trăiesc și luptă potrivit legămantului făcut înaintea soției sale scumpe Eufemia, care a lăbit mult Oastea Domnului, lăsându-i ca pe un testament, această

luptă. În continuare ne împărtășește o mulțime de sfaturi. (Nădăjdinim să putem da și la foale sau în broșură această cuvântare).

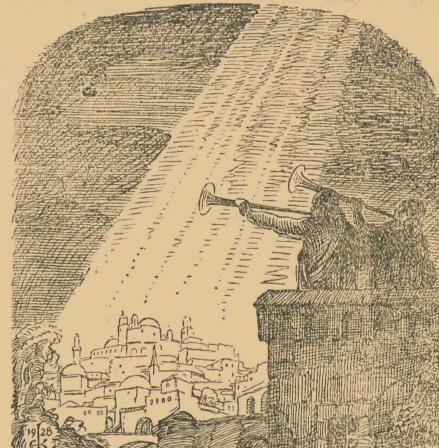
Fratele Leon Andronic din Bucovina vorbește înșuljeștit și cald cu lacrimi în ochi, aducând salutul cald ai fraților din dulcea Bucovină.

Fratele Simion—Arad, aprinde sala cu graiul său de foc... Aduce salutul fraților din părțile Aradului.

Fratele Petru Popa Lonea—Hunedoara vorbește la înfama tineretului, arătând că s'a împlinit o dorință a noastră în ziua aceasta.

Un frațior rus din Maramureș, servitor în Cugir, a făcut să lăcrimeze ochii multora prietenilor săi, într-o atmosferă caldă pe care a făcut-o.

Fr. Nic. Mărginean—Cioara-Alba, Mărturiește din viață sa de ostaș.

Daruri pentru susținerea foii.

Scoatem foala aceasta cu mari jertfe. Pe cel carl au putință, îl rugăm în numele Domnului să ajute susținerea foii și cu câte un mic dar Am mai primit daruri dela:

Un dar de 200 lei au primit dela fr. V. Dumitrescu din Strehata—Mehedinți.

Un dar de 80 lei, ne-a trimis fr. N. Stanciu din Comișani—D-fa.

Alte daruri am mai primit dela frații:

V. Luminoș, Fădlmac—Severin 20 lei. Ioan I. Vlad Boșorod—Hunedoara 10 lei. Eugen Ciobanu—Arbore-Dorohoi 20 lei. Ioan Georgeșcu 50 lei. Simion Tielea—Lupoaica-Sălaj 10 lei. Gh. R. Florea—

Puceni 10 lei. Gh. Dohoi—Mădărajac-lași 55 lei. Gh. B. Ionescu—Ilov 30 lei. Ioan Gh. Gramă—Smârdan-Dolj 10 lei.

În numele Domnului mulțumim tuturor, și-L rugăm să le răspătească.

La Sebeș-Alba

va fi concentrarea fr. din reglunea Alba.

Adunarea va fi în ziua de 13 Sept. Seară serbare; se va predă și piesa dela Săsesciori. A doua zi, în 14 Septembrie săfătuire frațescă. Venitii fraților cu toții, vă așteptăm cu drag. Aduceti și steagurile. De ale Martei se va îngrăji fiercare. Va lăua vară și un „porumbel” din Turn, din partea Părintelui lostos.

Arma noastră crucea e
Și-sal nostru scut e
Domnul sfânt.

Fr. Nic. V. Lazăr, Făgăraș, aduce salutul fraților dela Iași—Moldova și a celor din țară Făgărașului.

Fr. Viorel Cătăniciu dela Oastea tineretului din Romoș vorbește plăcut și dulce am venit să ne predăm ca voluntari ai Domnului.

Fr. Nic. Urdeia, dela Cluj, precizează câteva puncte însemnate pentru hotărările congresului.

Părintele Pula din Partoș—Alba a încheiat cu o simțită cuvântare.

Spune între altele: Alegerea pe care ați făcut-o este o blucuvântare. A-Iulia orașul care a înscris în paginile sale zile de glorie și mărire. Atîi venit să vă sfătuji pentru munca ce vă stă înainte și la care văd că văți înrolat cu drag.

Oamenii pe care li poți deosebi ca fiil ai lui Dumnezeu sunt cei cari nu numai la altar, ci și la câmp și acasă, se poartă cum place Domnului.

Viața este calea către Dumnezeu.

Faceți parte din aleasa asociație: Oastea Domnului care este pusă în slujba bisericii. Am auzit și-am văzut multe în acest congres ai tineretului.

In numele pă. Protopop și al meu, aduc salutul, acestei asociații și tineretului și rog pe Dumnezeu să o ducă la îsbândă și mărire.

După încheierea programului, pornim din nou în procesiune la biserică, de unde se pornește în 2 grupuri spre satele Limba și Pâclișa, unde frații găzduiesc peste noapte (în Alba Iulia neavând frații unde să poată să rămână oaspeți). S-au făcut adunări serale și în satele respective. La Pâclișa, mai ales, unde a fost tineretul, s'a înfotu adunare de lacrimi la care a siergat tot satul.

A doua zi vine cu un nou val de bucurii și cu o bucurię pe care a secerat-o Oastea la acest congres.

Slăvit să fie Domnul.

(va urma).

Invitare în poezie

(La Traian—Romană).

Iubiti,
Frații ostaș de pretutindeni să veniți,
Cu dragoste, să ne strângem
toți cu drag...
Lângă Domnul, lângă Cruce
și sub steag!
Vă chemăm să veniți frați
cu tot dorul
La Traian—Romană—tot poporul
La o naostră adunare — În Iisus
Biruitorul, Împăratul — cel de Sus
Ziuă pentru adunare — este atunci,
Când este și «Inălțarea — Sfintei Crucii!»
În Septembrie în ziua de patrusprezece,
Când noi toți în Duh, cu Domnul
vom petrece.
În dese și 'n lungi șiraguri
s'aduceți
Cu voi și sfintele steaguri
ce le-aveți.

De Maria sora Mariei — nu grijiți
Ci ca lucrători ai Viei — să veniți.
Să desfăsim pământul — și ogorul,
Pentru-a semăna Cuviștă
'n tot poporul.
Este rugătă să vină, — din Sibiu
O săcante cu lumină — și glas viu
Să-L vestească din puteri
pe scumpul Miel
Acelora care pier — fără de El!...
Venii scumpii noștrii frați
de peste tot locul,
Să-n Traian la noi suflați
să s'aprindă focul.
Vă aștepțăm cu tot dorul — să-L slăvim
Pe Iisus Biruitorul — 'n veci amîm!

Constantin Gh. Soșu
tânăr-oștaș
Traian—Romană.